

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértési Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.

Kunz József ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Felhívás előfizetésre.

Az új évnegyed elején, önmagunkat dicsőítő körmondatos sablonok helyett, egyszerűen utalva közönségünk eddig tanusított érdeklődésére s támogatására, bizalommal felhívjuk mindazokat, kik eddig előfizetéseiket meg nem újították, hogy azt megújítani s lapunkat további érdeklődésükkel kíséni sziveskedjenek.

A „Debreczeni Ellenőr“ előfizetési ára: Egész évre: 10 frt, fél évre: 5 frt, negyedévre: 2 frt 50 kr, egy óra: 1 frt. Egyes szám ára pedig 4 kr.

Az előfizetési pénzek, valamint hirdetési díjak a „Debreczeni Ellenőr“ kiadóhivatalába (Széchenyi utca 1761. sz. Kunz József kereskedésével szemben) küldendők.

A „Debreczeni Ellenőr“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Fontos reform.

Debreczen, juli 2.

Fontos közgazdasági reform javaslat tárgyalásába kezdett a tisztelt Ház, és pedig az ország közgazdasági érdekeit mélyen érintő javaslatába.

Lényege a javaslatnak első sorban az, hogy meg kell szüntetni a kizárólagos italmérsi jogosultságot olyképp, hogy az italmérsi jogának gyakorlása ne függjön egy-egy bérlő önkényétől, vagy nyereszkeszedei szenvedélyétől; másod sorban pedig összesítendő a bor és sör után járó fogyasztási és italmérsi adó.

Ez a reform a zsebét érinti mindenkinek, mert tényleg úgy vagyunk, iszunk vagy pedig itatunk: következképp senkire sem indifferens, mit fizetünk vagy mit veszünk be a mindennapi fogyasztásért.

Az italmérsi jogosultság kizárólagos gyakorlásának rendszere rosznak bizonyult. A bérlők egymásra licitálván, abba a kényes dilemmába kerültek, hogy vagy bukjanak a bérléter, vagy zsarolják meg albérlőiket s a közönséget.

Persze, hogy káros hatása lett több oldalról. Először csökkent a fogyasztás az egyre emelkedő árak miatt. Ennek kárát vallotta a fogyasztási adó címénél az állam s kárát vallották a szesztermelők. Másodsorban érzékenyen hatott a gabonaárak esésére s így a java részt mezőgazdaságból élő nagyközönségre. Harmadszor pedig érzékenyen sujtatott a fogyasztó közönség és különösen a földbirtokosok, akik munkásaikat igen drága

pénzen vásárolt szeszszel voltak kénytelenek ellátni.

E háromszoros bajon akar és fog segíteni a törvényjavaslat, amely lehetővé teszi a kimérők között az olcsóságra vonatkozó konkurrencziát.

A bor és szeszadó egyesítése sok méltatlan zaklatásnak és sok szövevényes kalamitásnak van hivatva elejét venni.

Mindezekon kívül pedig a javaslat több oly intézkedést tartalmaz, amelyek egyenkint is nagyobb anyagi előnyére lesz a közönségnek.

Igy, a többek között, a javaslat védelmébe veszi a bortermelőket a borigyártókkal szemben.

Egyik szakasza a javaslatnak ugyanis kimondja, hogy a gyártott bor a zárt városokban külön adózás alá veendő. Egy másik szakasz pedig azt a kedvezményt nyújtja a szőlősgazdáknak; hogy a saját és munkásaik fogyasztására szánt szesz után nem fizetnek semmit az italmérsi adó címén, amit pedig eddig fizetni kellett.

Egészen természetes, hogy e nagy anyagi értékű reformot nem lehet áthajszolni az 1888. 35 és 1890. 36-iki törvényekben foglalt intézkedéseknek egy tollvonással való eltörlése árán. Atmenetnek kell lenni s a gyakorlatban élettel-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A pusztán.

Napsugaras, tikkadt
Sivatagon állok.
Se árnya, se zöldje,
A meddig belátok.
Nem hullt ide zápor:
Május ajándéka,
Csak a délibábok
Lengő vize néha.

Sivár pusztaságon
Megyek, mendegélek
S nézem azt a messze
Messze légi képet.
Messzeség öléje, hol
Egy az ég a földdel,
Délibáb előnti
Ragyogó özönnel.

Az én éltem utja
Ez a sivár róna:
Sugár az esője,
Aszály a sarlója;
De fürdik a lelkem
Délibáb tükrében,
Költői szép almok
Ringó tengerében.

S nincsen annyi áldás
Széles e világon,
Se arany kalászban
Se gyümölcsös ágon,
Hogy itt hagyam érte
Pusztám délibábját,
Az én szomju lelkem
Fényes óceánját.

Jékei Aladár.

Egy gyöngye pillanat.

Elbeszélés

Vértési Gyulától.

(Vége.)

Könyben uszó szemét rám vetette s reszkető kézzel szoritotta meg a kezemet.

Sokáig nem tudtam feledni azt a jelenetet, Ebben álomban előttem állott a szép leány fájdalma, nemes egyszerű kifejezésével.

Mikor azután újra összjöttünk, megint vidám, jókedvű volt, mint valami kedves kis madár.

— Ne félj pajtás, nem untatlak sokáig. Nem akarom elmondani minden találkozásunkat. Csak az utolsó házasságunk előtt.

Megint ott voltunk: ház megett kertben. Vitásy ur kinnt volt a szarván, csépltetett, a cselédek is mind kinnt voltak, csak egy öreg

asszony főzött a konyhán, illetőleg csak vigyázott az ételekre, hogy meg ne égjenek, meg ne kozmásodjanak, mert Nellike maga készítette el az egész ebédet, s csak akkor jött ki hozzám, mikor már minden rendben volt.

Egy nagy grupp belargonium mellett heverészttem a buja növesü zöld fűben. Mogyoróbokrok árnya védett a rekkenő nap heve ellen. A gyors munkától, s a konyha tüzetől kipirult arcczal, fáradtan ült le mellém. Vékony nyári ruhája úgy tapadt karcsu termetére, mintha rá lett volna öntve, s a derék mély kivágása látni engedte telt hullámos nyaka vonalait. Még egy felső gombot is nyitva hagyott, hogy a szellő jobban átjárhassa.

Es a szellő jött is. Virágillattal terhesen szállt lebontott haja fürtjei közé s lengte körül kipirult arcját.

— Oh, milyen jó itt, kaczagott fel vidáman, s félkarjára ereszkedve, ledől a föbe.

Egy pillanatra lehunyta a szemét is. Hoszu selymes pillái ráborultak a szép szemére, s félig nyitott nedves ajkai apró fehér fogai fölötte úgy ragyogtak, mintha vérszínű piros rózsza hópelyhek hullottak volna.

— Oh, de jó itt, suttogta, lágyan, esendesen.

En meg, amint néztem, néztem ezt az észtesztoen szép gyermeket, éreztem, hogy egyszerre csak arcomba száll a vér, halántéko-

jessé való új törvény hatását is meg kell figyelni.

Ezért a javaslat fölhatalmazást ad a kormánynak arra, hogy ott, ahol kell és a hol másként az állam érdekét megővni nem lehet: bizonyos határokat között, 1895-ig, amikor a regáleügyből kifolyó pénzügyi köteleit az állam lebonyolíthatja az italmérési jogosultság kizárólagos rendszerét föntarthatassa.

Az előnyök, amelyeket a javaslat magában hordoz, nyilvánvalók.

Az ellenzék, ha már az általános tárgyalásnál állást foglal ellene: nem teszi jól, de sőt kárára igyekszik mindazoknak, akiket a 88:35. és a 90:36. t. cikkkel érzékenyen sújtottak.

Ez pedig nagy szó.

Olyan vád foglaltatik benne az ellenzék ellen, amelyből igen-igen bajos lesz magát a választók előtt kitisztázni.

Belföld.

A főrendiház a jövő hét elején vezeti tárgyalás alá a folyó évi állami költségvetés előirányzatát. A tárgyalás sulypontja az egyházpolitikai kérdésekre fog esni, melyeknek főrendiházi megvitatása elé politikai körökben nem csekély érdeklődéssel tekintenek. A főrendiház több tagja tegnap értekezletet tartott, melynek tárgyát a nevezett kérdésekkel szemben elfoglalt álláspontjuknak megbeszélése képezte. Erre vonatkozólag az O. E. ezt jelenti: Tegnap délután több főrendiházi tag értekezletre gyűlt össze a primási palotában a most szövevényen forgó egyházpolitikai kérdések tárgyában. Ő eminenciájára üdvözlővén a megjelenteket megköszönte nekik hogy meghívása folytán eljöttek. Azután kifejtette a mai összejövetel célját. A választások után a kormánynak az elkeresztelési kérdés gyökeres orvoslása végett javaslatot tett, melyet a kormány eddig nyilvánosságra nem hozott. Közötte azután a főbb indokokat, melyeket a főrendiházban a javaslat támogatására fel fog hozni. Ezek után a jelen levők közül többen felszóltak és oly vélemény is nyilvánult, hogy a kormány által el-

foglalt álláspont a javaslat keresztülvitelét könnyíteni fogja.

Az állami tisztviselők helyzetének javítása.) Az állami tisztviselők, altisztek és szolgák illetményeinek javítására vonatkozó munkálat a pénzügyminiszteriumban most van folyamatban, úgy, hogy az a különbözet, ami a mostani illetmények és a benyújtott törvényjavaslat szerinti tervezett magasabb javadalmazások között mutatkozik, az állami költségvetésnek a főrendiházban történendő letárgyalása után, illetve a költségvetési törvény életbelépte idején az illető miniszterek által folyóvá lesz tehető. Minden tisztviselő, a kit a törvényjavaslat szerint akár fizetésemelés, akár fokozatos előléptetés folytán, vagy pedig lakpénz címén többlet illetne meg ezt a többletet, mint értesülünk, — a mai ranghelye alapján — ideiglenes pótlék címén kapja meg, mely pótlék, nehogy havonkénti összegekkel az elszámolás megnehezíttessék, egy összegben lesz kiutalványozva s az illetők által legkésőbb október 1-én felvehető.

Abban az esetben, ha a kormány rendelkezésre bocsátott hitel, a jutalmak és segélyek címén költségvetésileg engedélyezett összegekkel együtt, e pótlékok fedezésére elegendő nem lenne, a magasabb tisztviselők fizetéseinek és lakpénzeinek fog a javítás korlátoztatni, s az ekként elérendő megtakarítás az alsóbb rendűek teljes kielégítésére fordíthatni.

Országgyűlés.

Jun. 1.

Az italmérési javaslat fölött a mai vitta ugyanazon a csapáson haladt, a melyiken a tegnapi. Ismét csak azok az argumentumok voltak soron, amelyeket tegnap hallottunk s amelyeknek jelentékeny részével már tegnap végzett Wekerle pénzügyminiszter. Horánszky-nak ma mind a három ellenzék szóokai vállvetve szegődtek visszhangjával: O k o l i c s á n y i László, D e e s y Zoltán, I s s e k u t z G y ö z ö, G a l József, és H o l l ó Lajos egyaránt csak épenséggel a szöveget adták beszédeknek, miknek aztán a lényege arra redukálódott, amiket Horánszky Nándor már tegnap felpanaszolt.

A jobboldalról ma L a n g Lajos államtitkár vállalkozott arra, hogy megfelelően azokra, amiket a javaslat ellenében felhoztak. Ne-

hány megjegyzéssel valamennyi felszólalónak reflektált, nagyjában azonban ő is csak Horánszky beszédének ama részeivel, amelyekre Wekerle pénzügyminiszter tegnap — az előrehaladott időre való tekintettel — nem terjedt ki. Meggyőző erővel utalt arra a méltányosságra, amelylyel a javaslat a társadalmi igazságosságnak megfelelően az adóterhet megosztja az eddig terhelt vagyonosabbak között. Horánszky sántikáló okoskodása ellenében kimutatta, hogy a szövevényen levő javaslat tetemesen előmozdítja a szabad versenynek, mely a mai nehéz viszonyok között a bortermelőre nézve megbecsülhetetlen; hogy jórészt megszünteti a szeszre nézve a kizárólagossági jogot, ami megint a szesztermelésnek, tehát a mezőgazdaság egy fontos ágának az érdekeit mozdítja elő jelentékeny mérvben. Kimutatta, hogy mindez intézkedéseknek a sürgőssége immár elodázhatatlan; hogy nem az, aki e javaslatot szorgalmazza, de aki ennek törvényerőre emelkedését akadályozza — tehát az ellenzék — végez áldástalan az ország érdekével homlokegyenest ellenkező munkát.

A vitát holnap folytatják s általános részében valószínűleg be is fejezik.

Az aratás.

Ha csak valami előreláthatatlan elemi csapás, vagy hosszantartó erős esőzés be nem következik, az időjárás most már nem igen változtathat a termés eredményén. Ma, az aratás kezdetén, körülbelül tisztában vagyunk azzal, hogy mit kaptunk s csak az a kérdés foglalkoztat bennünket, hogy mit várhatunk.

Számoljunk le elsőben is azzal, amit kaptunk. A termés országos átlagban középszerű, olyan, aminő Magyarországon a termések legtöbbször szokott lenni. Mennyiség tekintetében elég bőven fedezhetjük belföldi szükségletünket s marad kivételre annyi, hogy rendes külföldi fogyasztóinkat szükség esetében kielégíthetjük. Annyi azonban nem termett, hogy esetleges nagyobb hiányokat a külföldön mi pótolhassunk, vagy hogy a rendes külföldi piacainkon kívül más piacokra is szállíthassunk.

A mi gabonánknak tudvalevőleg két előnye van — ha ugyan kedvezők a viszonyok — a külföldi piacokon: először az, hogy legkorábban jelenik meg, másodsor pedig — a minősége. A mi az előbbi illeti, valószínű, hogy az aratási és cséplési munkálatok akadálytalan folyása

mon az erek úgy lüktettek, mintha kalapács-csal ütegették volna, agyamból a szenvedély mámorra kikergetett minden józan gondolatot, elfeledtem, hogy azt a leányt én nem akarom se feleségemmé, se szeretőmmé tenni, elfeledtem mindent s nem láttam egyebet csak azt a piros ajkát, mely úgy hajolt felém, mint valami bokrán ingó felső piros rózsza. Lassan odahajoltam, magamhoz öleltem s megcsókoltam.

Mintha villám érte volna, összerázkódott s ellökött magától. De a harag csak egy pillanatra tette még lángolóbbá szép arcját, mert egyszerre csak elhalványodott s zokogva temette arcját kezei közé.

— Azt hittem, hogy becsületes ember...

Elkezdtem vigasztalni. Lassan, lassan a siró szép gyermeket odavontam magamhoz, firtós fejét odahajította a vállamra, s könnyben uszó szemét féltékeny vetette rám:

— E higyjem-e, hogy igazán szeretsz...

S mikor abban a pillanatban megesküdtem rá, hogy szeretem, nem is esküdtem hamisan. Akkor úgy éreztem, hogy nagyon szeretem, s hogy boldogság lesz vele az élet.

Mikor azután már ar oltár előtt mondtam, éreztem, hogy nem a szívem, de a becsületérzésem adja ajkamra a szót.

— De hát miért vetted el, ha nem szeretted?

— Mert becsületes ember akartam maradni.

Nagy szeméi villogtak, s az arcán valami szokatlan kifejezést láttam. Egészen átszellemültnek látszott s a hangja szilárdan csengett, mint a nemes ércz.

— Ha a vérem elmondatta vélem, hogy szeretem a becsületesem megtartatta vélem ez igéretemet.

— De hát ha szép, kedves, hát boldog lehetsz vele?

— Az is voltam egy darabig. De mikor azután a vérem megcsillapodott, s a lelkem keresni kezdte benne a leket, mikor a szellemem kezdte el keresni nála a tápot, mikor torró ölelése után epedve vágytam a nőre, a ki meg tudja érteni az én érzelmevilágomat, a kinek legyenek eszméi, gondo atai... akkor, akkor... nem találtam benne semmi egyebet, csak egy szép, nagyon szép asszonyt.

— Pinczér! még egy üveggel!

Mohón öntötte le torkán a nehéz erős vörös bort.

— Így pajtás. Ezt szoktam én egy idő óta cselekedni. Mikor a munkásokkal, azzal a sok zsvány paraszttal jól kiveszekedünk magunkat, neki az apósommal és szépen kettesbe eliszogatunk.

A feleségem var egy darabig, míg elnem álmosodik. Azután lefekszik. De míg fel van se sokat beszélgetünk Miről beszélünk. A családi perpatvarokat elvégezzük napközben, a buzaárak kicsinysége miatt az öreggel kettesben káromkodunk pletykázni való nem igen akad rajtuk kívül senki sincs az egész faluban a városba meg be se kívánczik a feleségem Jobb is. Olyan esetlenül, olyan ügyetlenül néz ki a többi emberek közt. A ig mer járni az utcán.

Most egy éve fern voltunk itt Pesten, de már az első nap délutánján zokogva kért, hogy

menjünk haza, itt ő nem tudja kiállani. Haza is mentünk. Minek is mutogatta volna az embe- reknek tovább is azt a ferde deraku piros ruháját, amit olyan gonddal varrt a jó lélek. Nem tehet róla, hogy nem tudta szebben megvarrni. Meg minek is varrta volna. Nem kell neki a pucz! mondja az öreg, hogy Nelli nem az az asszony, aki kihordja a házból, amit tiz ökör oda behord. Nem, ő nem hordja ki. Takarékos jó asszony. Szerető hitves. Nem préda, nem kikapó.

— Azt mondd unatkozol! mért nem olvasol?

— Elszoktam attól is. Járattuk az „Egyetértés”-t elég az mindnyájunknak egész napra. Nelli abból is csak a gazdasági rovatot böngészgeti, hogy mit találna a tojásokról, meg a téli csirkékről.

— Jó, csendes világ ez a miénk. Dolgozunk, eszünk, iszunk, alszunk, Csak néha érzem úgy, mintha az a nagy csendesség odaülne a mellem közepére s úgy nyomna szoritana. Csak néha érzem, mitha ebben a békés zugban, ennek valamelyik poros sarkában, ha keresném, megtalálnám az én lelkem levágott, vagy nem is levágott, de kihullott szárnya t. Olyan szép csendesen hullottak ki egymásután.

— De hát rajtad áll változtatni a dolgon. Elvégre csak nem temeted el magadat oda örökre.

— Rajtam áll? Rajtam csak az állhat, hogy ne okozzak kellemetlenséget annak, a ki engem szeret. És a hantokat sem érzem ám mindig. Néha, persze, tudod, úgy a második butellia után — pompás borunk van, egy butellia

mellett — elég korán fogunk termésünkkel a világgiacon megjeleneni.

Sokkal nagyobb aggodalmaink vannak azonban termésünk minőségére nézve. Sajnos, a tavaszi és nyári esőzések, ködök s egyéb kedvezőtlen időjárási viszonyok nagyon megrontották a szem minőségét és pedig nemcsak helyenként hanem az ország minden vidékén, nagy területeken. Lehet, hogy az utóbbi meleg napok még itt-ott javítottak valamit, de általában attól tartunk hogy gabonatermésünk minősége messze mögötte marad annak, amelyhez a külföld szokva van s a melyet, mint normálisat, a magyar terméktől megkövetel. Számolnunk kell tehát mindenképen azzal az eshetőséggel, hogy amint a gabonatermelő más országok produktumai megjelennek a világgiacon, a mi gabonánknak igen nehéz küzdelme lesz, hogy megállhassa a versenyt.

Arra mindenesetre el kell készülnünk, hogy a buza-árak egy ideig érzékeny csökkenést fognak szenvedni. Mi azonban kárpótlást remélünk, legalább részben, azért, hogy a rozsárak nagy mértékben emelkedni fognak, mivel Oroszország rozstermése silány s Németország szükségletét távolról sem lesz képes fedezni. Sőt azt hisszük, hogy Németországban a jövő campagne alatt a rozshiány oly nagymérvű lesz, hogy kénytelenek lesznek a szokottnál jóval nagyobb mennyiségű búzát vásárolni s ez esetben Magyarországnak — a mérsékelt vámtétel mellett — határozott előnye van minden más exportáló országgal szemben, annyival is inkább, mivel egyetlenegy európai gabonatermelő államnak sincs valami nagyon kitűnő termelése.

Szóval kilátásunk van rá, hogy termésünket ha nem is túl magas áron, de elég jól értékesíthetjük.

Parlamentünkről.

A Münchenben megjelenő „Allgemeine Zeitung“ ily czim alatt „A magyar parlament ellenzékének bizalmatlansági szavazata“ igen talpraesetten nyilatkozik a magyar parlament mostani helyzetéről. A mig teljes elismeréssel adózik Szapáry Gyula gróf miniszterelnöknek s az egész kabinet politikájának, addig élesen megroja mindhárom ellenzékét s különösen meglecckézteti a nemzeti párt vezérét, ki szerinte ma már tultesz a függetlenségieken a parlamenti hajszákban.

A cikk azon kezd, hogy három hónapi tárgyalás után végre elfogadták harmadszori felolvasásban is az 1892. évi költségvetést. Már magában véve nagy anomália, hogy a budgetet ugyanazon év közepén tárgyalják, a mi annál aggasztóbb tünet, mert ez bizonyos pártpolitikai machinációknak az eredménye.

Az időt elpazarolják kicsinyes, felfújt affairék szőnyegre hozásával csak azért, hogy az ellenzékiek bizalmatlanságuknak folyton kifejezést adhassanak a kormány ellen. Pedig ennél feleslegesebb dolog nincs, mert mire való volna az egész opponálás, ha nem volnának bizalmatlanok?

Szemére lobbantják a kormánynak, hogy „a parlamentet rosszul vezeti,“ a mi miatt a „meddőségre“ van kárhozható. Az ellenzék azonban okosan elhallgatja, hogy a meddőségnek oka maga az ellenzék az ő felrevezetett, fakeziózus beszéleri mániájának és obstruáló és demonstratív kedvteléseinek. A véget érni nem akaró viták fontos dolgok felett, a tárgyalások szántsándékos huzása-halasztása mindenféle interpellációkkal, határozati javaslatokkal, házszabály-vitákkal, szavazási manőverekkel tömredék időt rabolnak a 4 rövid órára szabott tanácskozási időből.

A kormánynak sok kész javaslata van, több közülök a bizottsági tárgyalásokon is keresztülment, de az ellenzék határt nem ismerő beszélési és tüntetési mániája mindent megakaszt. És ez az ellenzék vádolja a kormányt meddőséggel.

Éppen így vagyunk azzal a másik váddal, mely szerint a kormányban nincs meg a képesség a reformmunkálatok keresztülvitelére. Előbb erőszakosan meggátolják a munkában s aztán azt mondják, hogy ez a munka nincs kész. Így viseli magát különösen az Apponyi pártja; Apponyi a támadások heveségében tultesz a szélsőbalon s a ki pártjával azt az izléstelenéget követte el, hogy az elnök egy korrekt határozata miatt demonstrative elhagyta a termet. A kicsinyes akadémikuskodás s a személyes ambíciók ki nem elégitése tünik ki különben ez ellenzék magatartásából. Így azzal vádolja a kormányt, hogy nincs érzéke Magyarország államiasága. nincs kegyelele a nemzeti tradíciók s nincs fogékonysága a „jogos“ nemzeti aspirációk iránt. Miből következteti ezt az ellenzék? Holmi „katonai affairék“ feltúvásával.

Különös fátum a gróf Apponyi pártján, hogy minden ilyen katonai affairnél a főszerepet játssza s hogy alkotmányjogi és nemzeti kívánal-

maknak és sérelmeknek hangoztatásával tulszárnyalják a 48-asokat és szélsőbaloldaliakat. Az 1867-iki kiegyezésnek folytonos bolygatása és fenyegetése szintén egyik kedvező témája a nemzeti pártnak. A kiegyezési törvénynek, mely állandó, alaptörvénynek tekintendő, folytonos veszélyeztetése, kétségtelenül nagyon kevésse bizonyítja e párt kormányképességét.

„A ki a jelenlegi Magyarországot elfogulatlanul tekinti, be kell ismernie, hogy az az ország és lakossága az utolsó negyedszázad alatt nem remélt mértékben előrehaladt. A hova csak nézünk, mindenütt hatalmas föllendülést és előretörekvést látunk; sőt nagyon kívánatos volna, hogy ez a haladás bizonyos tekintetben lassabb, de annál sikeresebb legyen. Éppen ezért nevétségnek tünik fel, ha a kormányt a nemzeti érzület hiányával, munkakedv és tehetség hiányával vádolják. A miniszterelölök ezzel szemben joggal mutathatott reá, hogy a koronázási jubileum, melyen minden állam képviseltette magát, világos tanubizonyoságot tesz ama tiszteletről és tekintélyről, melyet a magyar állam a külföld előtt kivívott, mennyire becsülik annak jelentőségét és súlyát Európát érintő nagy politikai kérdésekben is.“

A jubileumi ünnepélyek megerősítették a kormány állását s a reformmunkák tovább folytatásához bátoritással szolgált. De meggyengítették az ellenzékét annyira, hogy az appropriációnális vitát, mely bágyadt és tartalmatlan volt, egy rövid lélegzetű támadással befejezték.

Miután felemlíti az ellenzék nevétségesszenáját a „Hamburger Nachrichten“ ügyében, ciklikiró azzal végzi, hogy Szapáry mind e támadások és manőverek daczára a programjában előterjesztett reformprogramokat megfogja alkotni. Szapáry gróf és miniszterestársai bírják egy a korona, mint a nemzet bizalmát s így minden aggodalom nélkül fogadhatják az ellenzék bizalmatlanságát.

Oroszország a pusztulás utján.

— Egy Tiflisben kelt magánlevélből. —

Az orosz birodalomnál jóval nagyobb birodalomnak is sok lett volna az a temérdek csapás ami egy esztendő letolyása alatt az orosz alattvalókat érte. Néptelessé vált falvak, ugarban maradt szántóföldek, a vagyonosabb osztálybeliek távozása az inséges nagy városokból, az

is letenne téged a földre — azt gondolom, hogy ez az élet egész jó élet. Távol az élet küzdelmeitől elvonulva élni, enni aludni, meghalni. Nem is veszi az ember észre, mikor majd meghal... Talán jobb is ez így...

— Hát kicsitek nincs?

— Nincs. Minek is lenne! Csak az járt jól, a ki meg se született! Verje meg az Isten azt is a ki engem...

Szilaj, vad harag villámlott a szemében, s az elkopott üveget oda akarta vágni a falhoz de egyszerre csak leeresztette a karját, a szemét elfutotta a könny s zokogva suttopta: Áldja meg az Isten!

Azután megint hirtelen letörölte könnyeit s mosolyogva kezdett el beszélni.

— Emlékezel még az öreg Schvarzra. — Ott lakot az iskola mellett. Az ócska ruhákat vásárolta tőlünk. Az mondta egyszer:

— Urfi, a legrosszabb gseft becsületesnek lenni.

— Ezt mondom én is neked. Utánam ne jöjj. El ne végy buta asszonyt még becsületből se!

Nagyot kaczagott s dülöngélve felállott.

A házasságról.

Nem csoda, hogy a valóban jó házasságok ritkák, mert tökéletes házasság létrehozására oly sok ritka tulajdonság kell, hogy csakugyan nagy ügyesség vagy tulságos szerencse szükségeltetik, azokat összegyűjteni.

Férjhez menni, mert egy nő minden áron főköttő alá akar jutni! a legostobább és legveszedelmesebb előítélet.

Azon tudat: megvéve és eladva lenni, végtelenül lealacsonyítóbb lehet a nőre nézve, mint hogy ha férjet épen nem talál.

Az agg férfi házassága fiatal leánnyal s a fiatal férfié egy vén asszonnyal többnyire kereskedés. Két agg házassága ártatlan tréfa vagy a barátságok nem egészen visszatartó torz alakja.

Az özvegy-férfiak rendszeren kitűnő férjek szoktak lenni; azért a nők könnyen megbocsájtanak nekik néhány évet.

Ugyanezt nem lehet az özvegy asszonyokról mondani; mert akárminő jók legyenek is ezek, mégis olyasmit lehet észrevenni, mint a fölmelegített étlen.

Aki sokat ad a szépségre, jegyezze meg jól, hogy a szemeké a legtartósabb, az ajkaké és arczzsiné a legmulandóbb.

A kaczer nőtől sokkal jobban féljen a férfi, mint akárkitől; mert a kaczer nő százszor többet vétkezik, mint az érzékiség.

A nő pedig rettegjen a lusta férfitől, mert az ilyen mellett leghamarabb eléri az a veszély, hogy megunja.

Azok, akik boldogok akarnak lenni, helyesen teszik, ha könnyelmű, vallásos nőket kerülik, valamint olyanokat is, akik sokat csevegnek érényekről és hozományaikról.

Nők, kik boldogok vágnak lenni, óvakodjanak az oly férfiktól, kik sokat beszélnek lovakról és nemesi ezimereikről. Rettegjenek a Don Juánoktól, de különösen a Tartuffektől.

Sohase vegyétek nőül volt kedvesetek leányát, legalább addig ne, mig az előbbi él.

A házassélet boldogságához sokkal inkább szükséges a jellemeknek mint a szellemnek harmóniája.

A szerelem a legjobb házassági eszköz: kölesönös tisztelet a legjobb házibarát.

Szerelem dolgában az elhamarkodás a jövő házasság meggyilkolása.

ipar szünetelése, a kereskedelem pangása megannyi kiáltó jele Oroszország pusztulásának.

Mi más volt itt az élet még tavaly ilyenkor is! A földműveléssel foglalkozók szorongva néztek ugyan a semmi vigasztalót nem ígérő termés elé, de az iparúzó, meg a kereskedő nép csak úgy járták a nisny-norgorodi és az asztragháni híres vásárt, mint azelőtt. Nyüzsgött az idegentől, a vásárosok tarka tömegétől az odavezető utak minden vonala. Perzsia, China szemképrázatos portékáival elárasztotta az egész orosz piacot. sőt még Szibéria is ott szerepelt a sátrak alatt terményeivel, a küszöbön álló rossz termés dacára. Muzsikaszó hangzott a pálinkás butikokból s a talián komédiabódék körül kíváncsi sokaság tolongott késő éjszakáig. Ezekre a mulató vásáros helyekre ma már alig ismerni rá.

Először a termőföldnek érezte meg mostohaságát a nép; a gabona még kevesebb volt, mint az előző esztendőben. Itt-ott már az őszi hónapokban bekövetkezett a szükség, a mindennapi kenyér hiánya. Egy ideig némán tűrte rossz sorsát a szülyött orosz, de a gazdagok megélhetésének és részvétségének a látása kihozta a türelméből. A vagyonos orosz urak birtokait nem merete megtámadni, pedig mindenáron ütni és rabolni akart. Ráment tehát a zsidóra. Az elégtelenség érzete a zsidóüldözésben oly megdöbbentő erővel jutott kifejezésre, hogy a kormány szigorú rendszabályok alkalmazása helyett jobbnak látta a zsidóság kiutasítását Oroszországból.

Ezzel természetesen nem lett több a kenyér, és az elégedetlenség oka el nem enyhézt. Az üldözött zsidókat tél közepén kivették hajlékaikból, s egy-egy batyuval a hátukon elindították a bizonytalan idegenbe; de a földönfutóvá lett emberek, asszonyok, gyermekek sírásába lépten-nyomon belevegyült az éhező orosz népnél a pajták belsejéből kihallatszó sírása is. Ez így volt az ország legnagyobb részében.

Itt-ott fölhangzott a panasz a kormány ellen. A nagy drágaság miatt néhány hónap alatt koldusbotra jutott intelligens, vagyonos családok bekerültek az inséges néphez, a pajták fődele alá s lassan-lassan megértették vele, hogy az ország veszedelmének a kormányzás az oka, mert előrelátó, gondos gazdasági és kereskedelmi politika mellett oly vagyonos országot, mint amilyen Oroszország volt, egy-két gyöngébb termés nem juttathat a pusztulás útjára. Hihetetlen gyorsan ment át ez a felfogás a köztudatba; de a népnél mégsem maradt ideje sokáig gondolkodni a kormány mulasztásain, mert az ilyen falvak népét a rendőrség lánczra fűzte és utnak indította a szibériai ólombányákba.

Körülbelül száznegyven helységet üritettek ki ily módon, azon a czimen, hogy az ottlakók a nihilistákkal konspiráltak s merényletet forraltak a czár ellen. Egy száznál több főből álló számkivetett karavánról annak idején a nyugateurópai lapok is tudomást vettek. Nehol a rendőrség, meg a katonaság tagjai közül szintén bebörtönöztek többeket, a kormányellenes hangulat titkolása s más, hasonló vádak alapján. De az alattvalók mesterséges elhallgattatása mégis kevesebb helységet néptelenített el, mint a hányat az inség kipusztított.

Általános pánik vett erőt a nyomorgó népen a tömeges elfogatások meg-megújuló híreire; ezt a pánikot fokozták a Szibériába tolongó, utközben megfagyott vagy lázadás miatt agyonlövöldözött száműzöttekről a rendőrség által tervszerűen, célzatosan terjesztett hírek. Annak, aki ezeket a híreket hallotta, nem volt kedve a kormányt vádolni. Panaszukat visszafogva várták az irgalmat, vagy titokban egy-egy zsineggel megváltoított magukat a nyomorgók a nyomortól. Az ehenhaltak közt annyi volt az öngyilkos nemsokára, hogy az őriárat orvosai nem győzték az erőszakos halállal kimultak számbavevését és külön kimutatását: ezért az ilyenekről pontos adatai maig sincsenek az államnak.

Tavasz elmúlt, némely gyümölcsét meghozta már a nyár, de azért még mindig tart a drágaság és az általános éhség. Tiflisz és Eriyán városok környékén oly kevésbé veszi a nép a Káspi-tó felel fenyegető koleraát, mintha nem is az öldöklő, hanem a megszabadító

angyalt látná benne. Pedig ha a kolera kitörne alig vihetne véghez nagyobb pusztítást, mint a milyet az éhínség okoz maig is.

A nomád kalmukok, a doni kozákok vidékén alig lézeng egy pár szegényes falu; s a többiben üresek az ólak, műveletlenek a mezők, térdig ér a burján és a fű az utcákon. Tizenöt kormányzóságban hasonló állapotokat lehet tapasztalni. És ebben a tizenöt kormányzóságban, mely Oroszország óriási területét öleli fel, az idén sem várnak termést. Ha egyetlen rossz termés, amilyen a múlt esztendő volt, ily messzire vitte az országot a pusztulás útján, hová sodorja majd egy újabb esztendő alatt a most következő, második rossz termés?

Kereskedők műveltsége és szakképzettsége.

Debrecz n. jul. 2.

Ma már minden életpályán nélkülözhetetlenek az iskolai ösmeretek, az elméleti képzés, az általános műveltség. Csak ezekkel fölfegyverkezve küzdhet meg ma már sikerrel az ember. Nélkülök hátul marad a futók között, mihamarabb kidül a sorból, mint a nem kellően treszrozott versenyparipa, vagy elnyomja, agyontapossa az erősebb, okosabb és a tapasztaltabb a megélhetés örületes harcában. Elméleti ösmeretek nélkül senki sem lehet jó és versenyképes iparos, földműves és kereskedő. Tanulást igényel ma már az okos gazdálkodás is; az okszerű földművelés ép úgy tudomány, mint a csillagászat. Annak is ép úgy megvannak elméletei, a melyeket a gyakorlati életben tanulás által lehet érvényesíteni.

Megvan a szaktudománya a kereskedelemnek is; talán sokkal inkább szükséges is az a kereskedőnek, mint az östermelőnek. Ezért keletkeznek sűrűn az alsó, felső, közép-kereskedelmi iskolák, amelyek hívatva vannak művelt és tanult keeskedelmi osztályt nevelni, azt megédeni a versenyképességre.

Magyarországon a kereskedelmi iskoláknak ezenkívül még az a szép feladatuk is jutott, hogy a kereskedelmet magyarosítsák.

Sajnos azonban, hogy még mindig nagyon sokan vannak, a kik nem tudják vagy nem akarják megérteni, hogy szükséges előképzettségek nélkül jó kereskedő nem képzelhető, s gyakorlati ügyesség egy magában nem elegendő ahhoz, hogy a kereskedő boldogulhasson.

E ferde felfogásuakhoz van intézve a debreczeni kereskedelmi akadémia mult iskolai évről kiadott értesítőnek egyik igen figyelemre méltó része, melyet az alsófoku kereskedelmi iskola ismertetésével kapcsolatban már harmadik ízben mond el az igazgató.

De még mindig sokan nem akarják megszivlelni egy a szülők, mint a kereskedő főnökök.

Erdemesnek tartjuk szörül-szóra ide igatni ezt a figyelmeztetést, a mint következik:

Tagadhatatlan, hogy ez iskoláztatásnak csak akkor lenne fogantaja, ha a kereskedők egyrészt nem szegődtenének minden előképzettség nélkül való, gyakran a törvényes kort be sem töltött, s így testileg is gyöngye gyermekeket tanulóknak, kik azután a tulfáradtságos napimunkától elcsigázottan, az iskolázás idejét önkénytelenül pihenésre használják; másfelől azokat addig föl sem szabadítanak segédekke, ha kitöltötték is tanuló éveiket az üzletben, amíg jó sikerrel be nem végezték az elméleti kiképeztesüket célzó e tanfolyamokat.

Az első ok miatt addig — amig ez irányban országos törvény intézkednek — előkészítő tanfolyam megnyitása vált szükségessé oly kereskedő-tanulók számára, akik nem végezték sikerrel a középtanodák legalább első két osztályát. Mert magának a kereskedő osztálynak is érdekében áll, hogy úgy gyakorlatilag, mint elméletileg képzett segédekert kaphasson, amit oly növendékeknél, kiknek legtöbbször még elemi iskolát sem végeztet, tanodáknak jelen három éves szervezetében alig lehetséges elérnie.

De a szülők is meggondolhatnák, hogy manapság nem járja már: aki tanulásra éppen nem való, jó lesz kereskedőnek; mert e pályán

sem boldogulhat többé az, akinek pusztán gyakorlati ügyessége van.

Ma már a kereskedőtől is joggal követelhetünk általános műveltséget és szakképzettséget, amire pedig azt az ifjúságot nevelünk, oktatunk kell. Azért, aki a kereskedői pályára szánta gyermekét járassa ki vele előbb legalább a gymnasium vagy reáltanoda négy alsó osztályát, vagy végeztesse el vele a polgári iskolát, hogy onnan annyi értelmiséget vihessen magával az üzletbe, s oly megedzett testalkatra tegyen azalatt szert, amennyi s amilyen nélkül sem jó kereskedő, sem a társadalomnak hasznos tagja nem lehet.

Hiszen a leendő kereskedőt az életnek neveljük, adjuk meg tehát neki neveltetésében anyagilag és szellemileg mindazt, amiből majdan megélhet; minthogy pedig ez utravalót lelki és testi tehetségei fejlesztésében, gyarapításában csupán az iskola adhatja meg, — isko áztassuk tehát kellően. Így még az is nagy hasznára válnék a leendő kereskedőnek, ha a jelzett előképzés, és tanuló-ideje alatt az alsófoku iskola sikeres elvégzése után, tehát mint felszabadult segéd még az akadémiaát is elvégezné.

A kolera Debreczenben.

— Szenzátiós leleplezés. —

Hiába vesztegzárolták el a határszéleket, s hiába füstölték meg minden Oroszországból avagy az afrikai kolera fészkekből jövő utast, a legborzasztóbb a legrettegettebb kolera mégis becsempészettett országunkba.

Egész váratlanul termett itt. Még a legjobban értesült lapok sem tudtak jöveteléről, érkezéséről, csak legfeljebb a jelenések és sejtelmekben hívó vén asszonykák rebesgették a mécs halavány világánál borzalmas látományait, melyek rendszeren minden nagyobb országos vész közeledte előtt megjelennek a „tiszták“ előtt.

Gyászos és kisérteties zsolozsmák zengő hangjait hallotta éjfélok a templom szomszédságában lakozó egyik vadul sikongató, zokogó, nyöszörgő, nyihogó, vihogó rémes fehér árnyakat látott a rég elhagyott kolera temető gyepes sírjai felett tánczolni a másik.

A baglyok, az éj e fertelmes madarainak, idegrezgető kuvikolásából olvasott egy harma, dik, ki már napok óta nyomasztó, fullasztó halott szagot éreztet a könnyű esti levegőben mely különben is fájdalmasan nyöszörgő, titkosan susogó hangokkal volt telítve. Mondom ezek, legfeljebb csak ezek a „tiszták“, kiknek jelenésekben adja tudtára az Ur a köze gő veszélyeket, sejtették és sejtették is bizonyára a közel veszedelmet, a veszedelmek legborzasztóbbika a — kolera közeledtét.

De még e vén „tiszták“ asszonyok is csak sejtették, de korántsem várták ilyen hamar, ilyen váratlanul. — A kolerának megérkezését, mely tegnap lépett fel városunkban először.

Igaz! Ez a borzalmas valóság! A kolera átlépte a határokat! Sőt tegnap fellépett városunkban is, hol pedig legkevésbé várták. s a hol még a „kegyelet“ Kernáts vagy a „koporsógyáros“ Gebauer, kik egy szolid tifusz járvánnyal is megelégedtek volna, sem nagyon örülnek jövetelének. Vagy ha pedig mégis örülnének, akkor örömük nem sokáig tart, mert szükséges és illő kijelentem, hogy a „Kolera“, ki egy szekér, finom marhabőr kisérétében jött be H. N. Á. N. Á. városunkba, nem sokáig időzik itt, mivel pár nap mulva, ha a bőröket jó szerencsével eladta, visszautazik ismét illetéségi helyére, hol már évek óta adófizető polgár, s hol tisztas neve mint Eisenfresser Salamon van bejegyezve az adófizetők lajstromába. A mi „Kolera“k ugyan egy becsületes nánási zsidó üzletember, kinek — kisebb gondja is nagyobb annál, hogy Kernátsnak avagy Gebauernek hasznót csináljon; ő csak a saját zsebére dolgozik, és dolgozott akkor is, mikor a legutóbbi kolera járvány alkalmával, — jó pénzért a nánási zsidók kolera halottait kiszállította a temetőbe.

Ezért nevezte el a nánási nép a tisztos Eisenfresser Salamont a „Kolera“ zsidónak, s ép ezért nem félhetünk mi debreczeniek a „nánási kolera“tól, ki sokkal tisztességtudóbb és szolidabb üzletember, mint „ázsiái kollegája“, mely ember, s nem pedig marhabörbe utazik, mint a „nánási kolera“, a jámbor Eisenfresser Salamon! . . .

De azért csak naplemente után dicsérjük a napot, mert bagoly kivikolás-temetőben nyíborászó fehér árnyak, égbolt pirkadása, s tisztávénesszonyok álomlátása mindig valami közelgő nagy veszélyt, vagy legalább is valami újabb adó behozatalát szokta jelenteni.

Paulus.

Napi hírek.

— **Istenitisztelek.** Az ev. ref. templomokban holnap d. e. következők fognak prédikálni: nagy templomban: Szabolcska Mihály. Kistemplomban: Balogh József; új templomban: Dicsőfi József; ispotálytemplomban: Könyves Tóth Kálmán.

— **Gróf Széchenyi Ödön és Debreczen.** Széchenyi Ödön basát, a konstantinápolyi tüzoltóság szervezőjét — a nagy Széchenyi István fiát — jubilálása alkalmából hazánkban nagyobb küldöttség fogja üdvözölni, köztük a nemzeti kaszinónak is nem egy tagja. E küldöttségben Debreczen is képviselve lesz: tüzoltó egyesületünk főparancsnoka Szikszay Gyula, továbbá ifj. Gyürky Sándor urak által. Maga az érdekes utis — Debreczentől Konstantinápolyig — megérdemli azt a fáradságot.

— **Kirándulás az adriai tengerre.** A debreczeni daleylet igen érdekes és taulságos kirándulás tervezésével foglalkozik. Arról van szó, hogy a testvérdaleyletek tagjai az országos da versenyt követő napokon kirándulást tegyenek az Adriai tenger partjaira Fiuméba, Triesztbe és Velenczébe. — E célból daleyletünk következő felhívást küldötte szét a daleyletekhez: „Kedves dal-testvérek! Daleyletünk kebelében felmerült az eszme, hogy közvetlenül az augusztus dalyverseny után egy kirándulást kellene tennünk Fiuméba és vidékére. Mi tehát ezen tervet megvalósítandók, összeállítottunk egy uti tervet s egyuttal érintkezésbe léptünk a főváros egyik tekintélyes menetjegy irodájával s az onnan nyert információk alapján az uti terv most már következő lesz: Aug. hó 19-én indulás Budapestről este 9 órakor. Aug. 20-án érkezés Fiuméba este 6 óra 40 perczkor, elszállásolás és vacsora. Aug. 21-én reggeli azután kirándulás Abbaziába s onnet vissza fiumba, ebéd Abbaziában, vacsora és lakás Fiumában. Aug. 22-én reggeli és ebéd Fiumében, délután 4 órakor indulás hajón Velenczébe. Aug. 23-án érkezés Velenczébe reggel 6 órakor, reggeli, ebéd, vacsora, lakás. Aug. 24-én reggeli, ebéd, vacsora, lakás. Aug. 25-én reggeli, ebéd vacsora lakás, éjjel 11 órakor indulás. Aug. 26-án érkezés hajón Triesztbe Reggel 9 órakor ebéd, vacsora, lakás, közben kirándulás Miramaréba és vissza. Aug. 27-én Triesztben reggeli, ebéd, vacsora. Aug. 28-án indulás reggel 5 órakor hajón Fiuméba, érkezés Fiuméba este 9 óra 30 perczkor. Vacsora, lakás Fiumében. Aug. 29-én reggeli Fiumében, indulás d. e. 14 órakor. Aug. 30-án érkezés Budapestre 7 óra 55 perczkor reggel. Ezen összesen 10 napra terjedő utat meg lehet tenni II osztályon 90 frtéért, III. osztályon 75 frtéért, mely összegbe bele van számítva a lakás, étkezés, kirándulások és vezetők költsége is. csak az utközbeni étkezés nincs, a mire nem is sok szükség volna, tehát 10 napi ut költség oly csekélység, hogy azt egy kis takarékosággal mindenki megbirhatja, még a szerényebb viszonyok között élő ember is. Midőn tehát daleyletünk ezen uti terv valósítására a mozgalmat ezen el megindítja, felkéri a testvér daleyletet, miszerint megbeszélvén a dolgot, nyilatkozni méltóztassék az iránt hogy nem lenne-e hajlandó csatlakozni hozzánk? Természetesen szükséges volna megnyerni többeket még a dalárdán kívül állók közül is. Ha a

terv tetszésre talál, mindenesetre kérjük velünk tudatni, hogy körülbelül hány egyénre számíthatunk, (nők nincsenek kizárva) hogy a menetjegy irodával a szerint intézhessük el a dolgot. A szervezési munkálatokat mi végezzük, ennél fogva a tisztelt taggyűlést arra kérjük, hogy csak oly egyéneket jelentsenek be, a kikről tel is tehető, hogy el fognak jönni. Minden esetre szükséges, hogy a jelentkező, midőn aláír, egyuttal legalább 5 frtot előlegül fizessen le, mely előleg azután elmaradás esetén nem adatik vissza. Az indulás előtt pedig 4-5 nappal az egész ki lesz fizetendő. Netaláni kérdésekre szívesen szolgálunk magyarázattal. Debreczen, 1892. június 17. A bizottság.

— **Találkozás husz év után.** Régi iskolatársak tartottak tegnapelőtt összejövetelt Nagyváradon. Azok, akik husz évvel ezelőtt együtt jártak a premontréiák gymnásiumában. A találkozást Végh Ödön, Bölönyi Sándor, Gyalokay Lajos, Rezey Silvius stb. hívták össze. Debreczenből is többen jelentek meg: nevezetesen Kövy Lajos bankigazgató, Czajlik István gazd. tanintézeti tanár, Mendelovics Lajos kereskedő és Nábráczky István főszolgabíró, utóbbi Náduvarról. Először hálaadó istentiszteletre gyűltek össze. A templomból a hatvan főnyi társaság a fényképészhez ment, hol csoport képben lefényképeztették magukat. A jelen voltak mindenike megrendelt a képekből egy emlékpéldányt. Dében kedélyes lakoma volt a Rózsabokorban, melyen mindnyájan részt vettek. Természetesen megeredt nemsokára a tósztok árja. Az első felköszöntőt Márky Sándor egyetemi tanár, az akadémia tagja mondta. Élénk derűtséget keltett Nábráczky István szellemes, színporkázó áldomása. Indítványozza, hogy a közelebbi összejövetelkor hozzák el családjaikat is. Makróczy beszédére felelve sokalja a husz évet, különben is jobb lett volna most elhozni fel-ségeiket, mert még fiatalok, szépek, de husz év mulva öregek, csunyák lesznek. Az egybegyűltek elhatározták, hogy öt év mulva megint találkoznak.

— **Agyonverték a cigányok.** Nagy Sándor ottományi lakos, civakodásba keveredett Bosányi József és Rézműves László kóbor cigányokkal. A civakodásból később verekedés lett. A két cigány agyba-főbe verte Nagy Sándort úgy, hogy az a koponya sérülései folytán hajnalra meghalt. A két gyilkos cigányt a csendőrség elfogta.

— **Hivatalos szemle a Hortobágyon.** Simonffy Imre polgármester körültekintő és ellenőrző gondoskodását ezuttal a hortobágyi pusztára terjeszti ki s személyes tapasztalat által kíván meggyőződni az ott folytatott gazdálkodásról a városnak ott lévő intézményeinek vagyonának állapotáról. — A ma délutáni vonattal kiment a Hortobágyra, ahol Bészler Lajos tanácsnok várakozik rá. A polgármester urral utazott Király Gyula jegyző is, aki az egészségé helyreállítására végett közlebb fűrdőre ment Bészler Lajostól ideiglenesen át fogja venni a gazdasági tőrca vezetését. A hivatalos szemle, amely kiterjed a Mátán és Ohaton lévő összes épületekre, ménesre, törzsgulyára, csikótelepre, állatkórodára, ohati iskolákra mesterséges és természetes kaszálók kezelésére, két napot vesz igénybe s polgármester ur keddre jön vissza a városba.

— **A kereskedelmi akadémia lobogója.** A kereskedelmi akadémia ifjuságának régi óhaja, hogy ünnepléses alkalmakkor saját zászlója alatt vonulhasson ki, de másrészt kívánatos, hogy legyen bizonyos összekötő kapocs, mely a tanulókat még az iskola elhagyása után is összefűzi. Ezen kapocs látható symboluma az intézeti zászló. Dr. Sántó Sámuel tanár előterjesztésére az Önképzőkör egyik gyűlésében az ifjuság által ezen célra indított gyűjtések a legszébb eredménnyel folytak, úgy hogy a zászló alapezidő szerinti vagyona 233 frt. Minél fogva bátran remélhető, hogy a jövő évben az akadémia ifjusága saját zászlóját felavathatja.

— **Az idej nagygyakorlatok** csakugyan megfognak felelni nevüknek. 30 napig lesznek bakáink távol Debreczentől, amennyiben augusztus 10-ke körül mennek el és szeptember 10. 11-én jönnek vissza, amikor a várva-várt ab-

schlag következik. A nagygyakorlatok színhelye Belényes, Vaskóh, Borosjenő lesz. Belényesben dandár-gyakorlatok lesznek, hol is a 37. 39. ezred 8 napig fog gyakorlatozni. Ekkor a hadosztály-gyakorlatok veszik kezdetüket Vaskóh környékén. Előre látható, hogy a nagy forróságban sokat fognak szenvedni, de amilyen humánus gondolkozású parancsnok Nemesi altábornagy, ki most is már a megengedhető legnagyobb könnyítéseket engedélyezte a mindennapi kivonulások alkalmával, bizonyára fognak módot találni, hogy ezen fáradsalmakat a lehetőség határáig redukálja.

— **A debreczeni építő iparosok** faárubeszerzési szövetkezete alakuló közgyűlését vasárnap, azaz folyó hó 3-án délelőtt 10 órakor tartja meg az „Iparoskör“ piac-utcai helyiségében. Mint halljuk, a szövetkezet az első szervezetnél szélesebb alapra kíván hegyekdni a mennyiben nem szorítkozik a tisztán építéssel foglalkozó iparosok támogatására, hanem másokat is befogad kebelébe. Felhívjuk az életrevaló és pártfogásra méltó intézményre az érdeklődők figyelmét.

— **Ingyenes b. u. ó. k.** A kereskedelemügyi miniszterium legújabb rendelete szerint ezután a névjegyekre külön franko fizetése nélkül szabad reá vezetni kézírással is, hogy b. u. é. k., csupán, mint nyomtatványért 1 krt kell fizetni, ha nyitott borítékban adják fel.

— **Adófizető polgárság figyelmébe.** A városi tanács tegnapi kelettel következő hirtetést bocsátotta ki: I. A folyó 1892-dik évre megállapított tőkemátadó, továbbá a IV. oszt. kereseti adó, végre az általanos jövedelmi pótdó lajstromok a városházban, az adókövetők hivatalos helyiségében ezen évi Julius hó 1-8-dik napjáig bezárólag, s így 8 napi közszemlére az 1883. XLIV. t. cikk 16-ik és 18-ik §-ai értelmében azon figyelmeztetés mellett tétetnek ki, hogy a megsabott adók ellen, a fenthivatolt törvény szakaszai értelmében felszólalással élhetnek. II. A közadók kezeléséről szóló 1888-ik évi XLIV. törvényozikk 16-ik §-a értelmében különbeni pénzbírság terhe alatt kötelesek az adózók a dőkönnyvesekéik kiegyesítésvégett jelentkezni; ugyanazért felhívának az adófizető lakosok, hogy miután már a f. évi különböző adónemek előírása befejezés alatt áll, adókönyvecskéik kiegyesítésvégett a városi adókövető hivatalban jelentkezzenek. III. Az állami adók, illetékek, közmunka váltásdíj, utadó, járda költség és legelőbér felvételére sem az adóvégrehajtók, sem senki más, csak az illető pénztárnokok levénjogositva: ismét felhivatik a városi lakosság, hogy említett tartozásait egyedül a városházánál az azok beszedésére utasított pénztárnokok kezibe fizesse és pedig annyival inkább, mert ki-zárólag csak pénztári nyugtákkal igazolt fizetések tekintetnek érvényeseknek. IV. Végre vadászatra használható lőfegyverek birtokosai fegyvereiknek köteles bejelentésére azzal hivatnak fel, hogy a bejelentés elmulasztása esetében 10 frttől 20 frttig terjedhető bírságban marasztaltatnak, a kik pedig évközben lépnek adó köteles fegyver birtokába, ezt 8 nap alatt kötelesek bejelenteni.

— **Történeti hangverseny.** Az a történeti hangverseny, melyről már megemlékeztünk, Káldy Gyula a budapesti magyar zeneiskola igazgatója rendezése alatt kedden, folyó hó 5-én tartatik meg a „Bika“ dísztermében. A nagy szenációt keltett hangversenyek, melyeknek egyes számai a 16 és 17 századbéli magyar zenetermekből vannak összeválogatva, a fővárosban valóságos lázt idéztek elő s egy ilyen hangverseny ezt a mi zenekedvelő köreinket, s általában a művelt közönséget valóságos föl fogja villanyozni. Az egyetlen előadás műsora 24 számból áll s közreműködnek: Kulita Izabella, főhercegnői tanárnő, Csizsér Irén, Platza Mária és Kolozsváry Etel énekesnők, továbbá Veres Sándor és Mayer Adolf operaházi tagok. Az érdekes műsört lapunk holnap számában egész terjedelmében közölni fogjuk. Jegyek előre válthatók László Albert könyvkereskedésében.

másodszor meg semmi közünk hozzá. — Ha hozzá akar csatlakozni, hát jöjjön magától. Elza nem szólt semmit, de a kisebbik elnevezte magát.

— Ez vár valakit! Bizony Isten, vár valakit!

— Meg ne szólítsd! suttogta Elza. — Csak hogy Mariska akkor már ott bokázott Csernus Laczi előtt az aszfalton és fejét jobbra balra mozgatva, mint egy kíváncsi madár, kérdezte:

— Ugy-e, hogy vár valakit? Valami szép asszonyt, — mi?

— De Mariska!

— A színházról, mi?

Csernus is elmosolyodott.

— Persze, hogy egy szép asszonyt várok, — ha nem is a színházról. Az üzletben van.

Elza, a ki eddig közömbös maradt, sőt kedvetlenül el is fordította a fejét, csendesen odaszólt az édes anyjának.

— Még egy pár méter porzsinórt kellene vennem...

Porzsinór mindig kell a háznál. Beme-tek az üzletbe és mialatt Mariska vigan focsegett Csernussal az ajtóban és édesanyja a kereskedővel bocsátkozott a tárgyalásokba, addig Elza nekitámaszkodott a polcra és körüljártatta sötét szemét. Megtalálta azt, a kit keresett: a Csernus Laczi szép asszonyát. Galambosz, mosolygó arcú matróna ült a szőllén, három segéddel hordatta maga elé a szöveteket. Már egész tornyot építettek elé, fölbontott csomókkal.

Mariska őszinte csalódással vont vállat. Elza arca azonban kiderült, a szája szélén csendes, édes mosoly mutatkozott. Csernus aztán bemutatta őket egymásnak.

— Az édes anyám.

Boros Elza arca vérvörös lett, a szó mintha torkán akadt volna. Hirtelen lehajolt, kétszer is megecséskolta az öreg asszony keztyűs kezét, majd megszeppent a saját merészségétől és elfordult. A két anya meg kezet fogott, Csernusné nyájasan. Borosné meg tisztelteljesen hajolt meg. (Azt mondják, hogy a kettő közül mindig a lányos anya hajlik meg mélyebben.)

A Csernus édes anyja elmondta, hogy nyári ruhával akarja meglepni a férjes leányát. Divatos is legyen, de ne ríktó, finom is, meg olcsó.

Mialatt az anyák egyesült erővel láttak neki a szövetválogatásnak, a fiatalok az ajtóban beszélgettek.

— Hát miért nem jön többet hozzánk? kérdezte Mariska a fiatal embertől.

Elza félvállról szólt közbe.

De Mariska! Csak nem fogjuk Csernus urat erőszakkal a házukba vonszolni! — Az urat különösen hangsúlyozta.

— Hát megint urrá lettem? kérdezte Csernus szemrehányóan. Majd keserűen tette hozzá: Igazán, Elza maga néha különös:

Elza is keserűen mosolygott.

— Én vagyok különös? Én inkább azt tartom maga az!

Mariska végig mérte őket.

Már megint veszekedtek?

A mamák időközben fölhányatták az egész nyári raktárt és mivel úgy találták, hogy a szövetek közül egyik sem felel meg ízlésüknek, nem vásároltak semmit, hanem megint kivonultak az üzletből. Szerencsére Borosné tudott egy boltot, a hol biztosan megtalálják azt, amit keresnek.

Megindultak egy belvárosi üzlet felé. Mialatt az anyák odabenn megint nyári szövet-piramisokat hordattak maguk elé, a fiatalok könn járkáltak az aszfalton.

— Szerdán se lesz szerencsénk? kérdezte hosszú hallgatás után Eliz.

— Nem, mondta Csernus komor arccal.

A leány lehajította a fejét és némán babrált a fátolyával. Mariska időközben elmaradt tőlük. Fölfedezte egy kapualj alatt egy fotografus kirakatát és a képek tanulmányozásába merült.

— Megmondom az igazat, kezdte megint Csernus. Én csak fogalmazó vagyok és semmi

más. Lehetek még sok minden, de most nem vagyok semmi... Nem szabad magát hirbe hoznom...!

A leány hirtelen fölenelte a fejét.

— Hát csak ennyi az egész? Kinek mi gondja reá? Ha én nem binom, mit törődik maga vele?

— Maga nem, de mások... A szülei!

Elza arczán verőfényes mosoly vonult végig.

— Óh, a szüleim! A szüleim azt teszik, amit én akarok.

Mariska megint ott trémtt mellettük és azt mondta, hogy szeretné magát egyszer kivágott rubában levéttetni. Más egyébről beszélgettek, közömbös dolgokról, míg a mamák megint meg nem jelentek az utcán. Most sem találták meg azt, a nit kerestek. Más, hasonló szövetet találtak, de még sem azt, a mit kerestek. Még egy uolsó próbát akartak tenni egy koronaherceg-utcai üzletben.

Mariskának tetszett az ötlet. Ugy tudta, hogy a koronaherceg-utczában tisztességes emberek szoktak járni. (Tisztességes emberek alatt első sorban a jogászokat, másodsorban pedig a technikusokat érte.)

— A szülei mindig azt teszik, a mit maga akar? kérdezte Csernus, mikor ott állottak a koronaherceg-utcai üzlet nyitott ajtajában. Majd elgondolkozva tette hozzá: Hiszen ha az ember tudná, hogy mit akar maga!

Elza halkán mondta, a nélkül, hogy reá nézne!

— A ki az tudni akarja, annak azt tanácsolnám, hogy kérdezen meg egész nyiltan. És mivel Csernus nem váaszolt rögtön lassan ismételte: Egész nyiltan!

— Egész nyiltan? Hát akar fogalmazóné lenni!

Egy bérkocsi ügölettel el mellettük, a zajtól nem hallották egynás szavát. Csernusnak mégis úgy rémlett, mintha Elza azt suttogta volna: Miért ne?

Mariska szárazon jelentette anyjának, hogy Elza és Laczi karonfogva sétálnak az utcán.

— Csak nem boldultak meg?

Ugy esett hogy Csernus azt mondta a leánynak: Ha van bátorsága adja ide a karját. A leány azt mondta: Mit szólnak majd az emberek?

— Hát csak ennyire nem törődik a világgal?

Erre aztán Elza, a ki jóformán azt se tudta, hogy mit csinál, mintha fölhajtott volna egy pohár pezsgőt, — a fiatal ember karja alá füzte a kezét.

Az emberek nem szóltak semmit, — csak az ismerősök fordultak utánuk csudálkozó arccal, — hanem Borosné azt mondta:

— Hát megboldultatok?

— Nem hiszen, feleségem akar lenni, magyarázta Csernus.

Nem, állhatta tovább az ajtóban, egy pár asszony be akart maní az üzletbe. Az utcán sem tisztázhatták a dolgot, mert az aszfalton tolongtak a jérók-kelek Várniok kellett, míg valami csadesebb utcába nem érnek. Addig is Borosné egyre-másra ismételtette: Ezek a gyerekek!

— Mialatt mi a nyári ruhát néztük... Csernusénak ezébe jutott, hogy a férje tulajdonképpen nem is a nyári ruha kedvéért küldte Budapestre, hanem hogy beszéljen a fia fejének. Mondja el neki, hogy ostobaság volna tőle már most megházasodni, mikor később ha majd titká lesz, kedve szerint válogathat a vármegye legényeibb párthijai közt.

Henem mikor elnézte a csinos párt a mely most már nekbátorodva, szoroson egymáshoz simulva, öszevágó léptekkel haladt előttük, úgy érezte hogy most is a fia pártját kell fognia a kizártos öreg urral szemben, mint tette ezt már nem egyszer.

A mi pedig a nyári ruhát illeti, Borosné megígérte neki, hogy délután majd elviszi egy üzletbe, a hol biztosan megtalálják azt, amit keresnek. Szolid jó üzlet az a hová csak budapesti asszonyok járnak. Mert a kereskedőket a vidái vevők rontják el.

Katag.

Figyelmeztetés.

Miután tudomásomra jutott, hogy egyik helybeli szikvizgyáros engemet utánözva, hasonlóan kékszinű üvegeket hozott forgalomba; figyelmébe ajánlom mindazoknak, akik **csak** az én **vegytisztá folyékony, szénsavval gyártott szikvizemet** fogyasztják, hogy jövőben csak azt fogadják el ilyenek, melynek üvege nemcsak kék színű, hanem a nickelzett fejen **„Szabó K. gyógyszerész szikvizgyárából Debreczenben”** felirat is olvasható, mert csakis ezen szikviz való az én gyáramból, — egyedül csakis ez van vegytisztá, folyékony szénsavval gyártva és az orvosi szaktekintélyek által, mint első rendű üdítő és egészséges szikviz ajánlva.

Kiváló tisztelettel

Szabó Kálmán,

gyógyszerész.

BOR.

Tiszta kezelésű, természetes, mely a gazdasági tanintézetben vegyelemezve, valódiságáról és tisztaságáról V e d r ö d y Viktor tanár ur bizonylata tanuskodik.

Debreczeni homokkerti	trt 23—24-ig
Dalmát fehér borok	„ 21—29 „
Dalmát vörös	„ 18—26 „
Magyarádi fehér	„ 30—35 „

Hectoliterenként hordó nélkül, megrendelhető **Huszár Károly és Tsa** ügynökségi irodájában. Biedermann ház Debreczenben.

Ház és föld eladás.

A debreczeni első takarékpénztár a tulajdonát képező Nagy-hatvan-útcza 1575. soroz. a. ugynevezett Gránát-féle házastelek, telekkönyv szerinti térmértéke udvar és kertjével együtt 507 □ öl, — s melynek évi bére jelenleg 1150 frt — **eladásra kiteszi.** — Ugyancsak eladóvá teszi ezen ház utáni ondódi szántó földet is, mely 11 hold 1450 □ öl telekkönyv szerinti térmértékkel bir, — s melyért 3700 frtos vételi ajánlat már beadatott. Ezen két rendbeli ingatlanra együttesen vagy külön-külön szóló zárt ajánlatoknak alólírott Igazgatóságához beadására a venni szándékozók ezennel felhivatnak. Bánat pénzül az ajánlati összegnek 10 % készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban melléklendő. Határidő

július 15-ik napjának déli 12 órája.

melynek elteltével érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Az ingatlanok hasznai és terhei vevőt 1893. január 1-től kezdve illetendik; a ház bérlete 1893. május 1-ig, a földé pedig 1892. október 1-ig tart és figyelembe veendő.

Bővebb felvilágosítások szereshetők a Takarékpénztár hivatalos helyiségében az üzleti órák alatt vagy Komlóssy Arthur társulati jogtanácsosnál kis-mester u. (1438.)

Debreczen, 1892. június 30.

A debreczeni első takarékpénztár igazgatósága.

SARG SARG SARG SARG SARG SARG SARG SARG

KALODONT

Kalodontja magy arul annyimín a fogalk szépsége.

Kalodontja már elős mert mint nél külöz hetetlen fogtisztító szer.

Kalodontj mint ártal matlan. orvos ren- dőrileg meg van vizsgálv.

Kalodontja nag on ezéls erü utlan aronája üditő.

Kalodontja bel- és külföldön a legna- gyobb si kerrel van b evezetve.

Kalodontja az udvar- nál és ne- mességnél mint szin- tén a nép- nél hasz- nálatban van.

Kalodont kérendő határozot tan a sok értéktelen utánzat évgett.

Kalodontja 25 krért kapható bádogsze- enezőkben gyógyszer tárákban, gyógyszer és illatszer kereskedés- sekben.

Elismerés a legmagasabb köröktől minden csomaghoz mellékelve.

1891 Zagráb díszoklevél.

1891 T mesvár arany-érem.

WIZDA-féle

Korneuburgi barom-tápláló-por

lovak, sarvasmarhák és juhok részére. Közel 40 éve annak, hogy a legtöbb istálókban a legnagyobb eredménnyel hasznájak, étvágytalanság, rossz emészté- ellen, a teheneknél a tej javítása és sza- porítása érdekében; hathatósan előmoz- dítja az állatok természetes ellentálló képességét a ragadós betegségek ellen.

1 doboz ára 70 kr. 1/2 doboz 35 kr.

A vásárlásnál tessék ügyelni a védőjegyre és ha- tározottan Kwizda Korneuburgi barom-tápláló-por- tessék kérni. Valódi kapható a gyógyszerészek- nél droguistáknál.

Főraktár: Franz Joh. Kwizda cs. és. kir. udvari szállító kerületi gyógyszer- tárában Kornenburg.

Gyári raktár Adler tajték árúinak

Minden- féle utazási cikkek; szappanok, illatszerek, haj, ruha és fogkefék pénz és sziv- var tárczák, lovaglő cikkek és dísznő bőr, nyerek, agarász és lo- vagló ostorok.

zsebkések, ollók, mindenféle alkalni ajándék cikkek legjutányosabban kaphatók

Szent-Királyi Tivadar műiparúrak tárában D. breczen, város-ház épületében.

Fa, bőr, plüsch, maplika, bronzdíszművek

Gyermek játékok

China ezüst cikkek gyári raktára

Üzlet átalakítás miatt a legújabb nyári női ruhakelmék is tetemesen leszállított áron ajánlatnak ki:

Egy méter valódi francia batist 52 kr.
Egy métr. valódi francia batist raye 60 "
Egy métr. valódi francia atlas satin 60 "
Egy métr. valódi francia de laine 80 "
Egy méter tiszta gyapju ruha- szövet 100 cm. széles 60 "

Kunz József és Tsa.

Debreczenben, kistemplom-bazár.
Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Szabadalmazott

étel és palaczkhűtő jégszekrényeket, legjobbnak bizonyult fémzáros befőző üvegeket, szódaviz készülékeket minden nagyságban. Berndorfi chinaezüst és Alpacca evőeszközöket

20 évi jótállás mellett ajánl

Kaszanyifsky Endre
Debreczenben, Piacz-utca 1900.
Arjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

Első debreczeni mosó és tisztító intézet

Weisz Sándor ur házában, a vármegyeházzal szemben.

Alólírott, k számos évekig úgy a külföld, mint a hazai nagy városokban tanulta ezen szakmát, ajánlja

Első debreczeni mosó és tisztító intézetét

fehérneműk hfehérré mosására 12 óra alatt, a rongálástól teljesen menten. Női ruhákat, férfifehér nadrágokat és mellényeket szétzedés nélküli tisztításra.

FÜGGÖNYÖKET hfehérré vagy crémszínre rövid idő alatt olcsó árszámítás mellett tisztíttatnak.

24 Budapesti és bécsi első rangu mosó és tisztító intézetekből hozatott munkás és munká nő végzi szakértelemmel a munkát. A hozzám adandó munká- latokat kívánatra 6-8 órai időtartam alatt elvégeztetem, sőt sürgős szükség esetén még gyorsabban is.

Pontos kiszolgálás. Olcsó árak.
VIDÉKI MEGRENDELÉSEK AZONNAL TELJESÍTTETNEK.

Az első debreczeni mosó intézetből kikerülő minden tárgy teljesen úgy néz ki, mintha az egészen új volna. Szükségtelen Budapestre vagy Bécsbe küldeni a fehérneműeket, mosóintézetemből ép úgy kerülnek azok ki, mint nevezett helyekről, még pedig clormész nélkül. Csak egy próba meggyőződhet mindenkit munkáim szépségéről.

A tárgyak kívánatra a házaktól elhozatnak és vissza is küldetnek.

Teljes tisztítással

Első debreczeni mosó és tisztító intézet

SPIEGEL MIKSA.

➔ A BOLT HELYSÉG KIADÓ. ➔

Iparhatóságilag engedélyezett önkéntes

Végkiárulás

A 4956/1892. rfk. által engedélyezett leltározott árucikkek a mai naptól fogva rendkívüli leszállított áron adatnak el.

Baum Miksa.

➔ A BOLT HELYSÉG KIADÓ. ➔

Férfi Chiffon ingek,

a hirneves Schroll-féle Chiffonból,

1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60

Gallérok, kézelők, nyakkendők,

Harisnyák. Kesztyűk.

Napernyők esernyők

Kész mosó gyermek ruháskák.

BRASSÓI POSZTÓK,

Tricot, Peruvien és Doskín

Szabó Lajos fiai

özegnél.

Uj kutfurási

vállalat.

Számos helyen sikeresen végzett kutfurások bebizonyították, hogy Debreczen szab. kir. város területén, 40—60 méternyi mélységben

egészséges tiszta ivóvíz

böven található.

Ezen oknál fogva — miután jó ivóvizet szolgáltató kut még elegendő számban nincsen, de a tiszta víz, ivásra, építkezési és más célokra egyaránt szükséges — kutfurási vállalat létesítésére határoztuk el magukat, oly feladattal, hogy jó vizű kutakat, az eddig szokásban volt áraknál jóval olcsóbban létesítsünk, úgy, hogy ez által a háztulajdonos urak nagy része kutfurásra határozván el magát, minden nagyobb ház udvarán ivóvizet szolgáltató kut található legyen.

E végből megfelelő, egészen új műszerekkel láttuk el magunkat és a furások teljesítésére oly tapasztalt szakembert szerződtettünk, ki szakképzettségét számos sikeres furással Debreczenben és vidékén már bebizonyította.

Kutfurásokra vonatkozó költségkiszámításokkal és felvilágosításokkal felszólításra a legkészségesebben szolgálunk.

A midőn új vállalatunkat a tekintetes városi tanácsnak, községi elöljáróságoknak és a nagyérdemű közönségnek figyelmébe ajánljuk, becses pártfogásukért esedezünk.

Maradunk teljes tisztelettel

BAUER és TÁRSA,

gazdasági gépgyára és gépgyári raktára

Debreczenben.

Uj súly és mérleg műhely!

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy helyben

a nagyvárad és bárány-utca sarkán, 2116. sz. alatt

súly és mérleg műhelyt

állítottam fel, a hol is mindennemű, decimál, balanc, centimál és hídmérlegeket készítek ujjonnan, és fogadok el javításra a legolcsóbb árak mellett.

Több nagy városban, első rangu gyárakban szerzett szakértelem folytán azon helyzetben vagyok, hogy minden szakmába vágó munkát a legjobban esz-közölhetem.

Különösen súlyt fektetek

mérleg javításokra

és mintegy hiány lesz pótolva megtelepedésemmel, a mennyiben nem szükséges többé a fővárosba küldeni a mérlegeket kijavítás végett, és nem kell többé ellőkní a megrongált kisebb mérlegeket sem, olcsó árban azokat teljes jó karba hozom.

Magamat ajánlva,

tisztelettel

Neumájer János.

Csak rövid ideig

tart még

a piac- és csapó-utca sarkán levő Jeney Gyula féle helyiségben

a még meglevő áruk, u. m.:

Vásznak, fehér Pique

és színór,

valamint

SZINES VELEZEM,

nyári paplanok,

férfi-ingek, mellfűzők (mieder),

RUHASZÖVETEK

előárúsítása, melyeknek árát újból tetemesen leszállítottam,

s a teljesen berendezett himzési előnyömdát is,

➔ olcsó áron eladom. ➔

VÁMOS KÁROLY.

GYENES LAJOS

női divat és rövidárú raktára,

Debreczen, főter. városház-épület.

Ajánlja **JUTÁNYOSÁRAK** mellett:

Női ruhaszöveteket,

GYASZKELMÉKET.

Gyapju Vole de Laine ket,

SZALAG. CSIPKE és egyéb **RUHADISZEKET,**

Batist. Atlas satin. Cachemirsatin, Ajour.

Toile mosókelméket

Napernyőket

Jó szabásu fűzőket, Diszkötényeket,

CSIPKE FÜGGÖNYÖKET,

D. M. G. kötő és himző pamutokat,

HAUSCHIKD KÖTŐ PAMUTAKAT.

Rövidárúkat,

Czérna és selyem keztyűket,

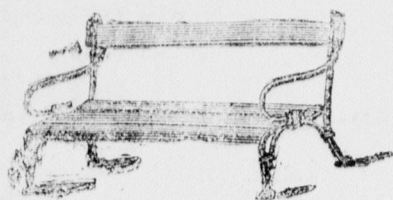
női, férfi és gyermek harisnyákat,

férfifehérműeket és nyakkendőket,

SIBKOSZOBUK,

Mintákat kívánatra bérmentve küldök.

➔ Női ruhák elkészíttetését saját szöveteimből elvállalom. ➔

Valódi francia és angol szerszámok,

minden iparághoz
minden darab mellett jótállás

Épület vasalások és kátrány tető lemezek.

Rudvasak lemezek, **vastartányok**, legfinomabb öntöző
acézlók lemezek.

Gazdasági, kerti, házi és konyha felszerelések.

Kerti lóczák és vasbutorok árnyékszék closetek és vízvezeteki kagylók

Aggyag és vaskályhák, konyhák.

Tizedes és egyensúly mérlegek legjobb minőségben.

Peronospora szőlőpenészgomba fecskendőgépek

legjobb rendszer (részejlesztésre is).

Tűz és betörés elleni pénzszekrények.

Kirakat-ajtóacézéldredőnyök

Legolcsóbb beszerzési forrás

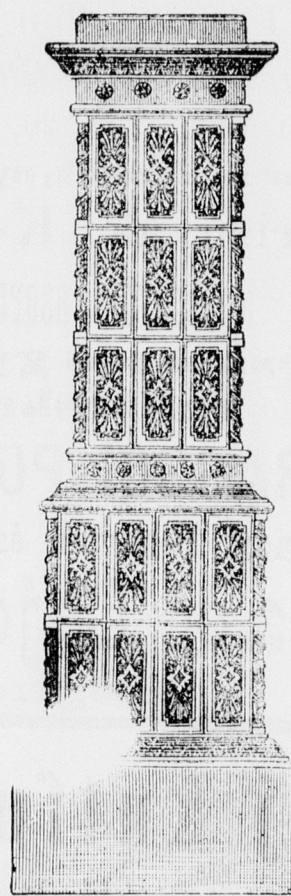
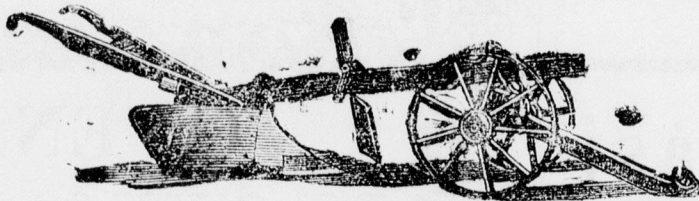
(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TOTH GYÜLA

előbb TOTH LAJOS és TARSÁ, vas nagykereskedés
DEBRECZEN, VÁROSHÁZABAN.

(Penész peronospora) fecskendő.

Női ruhaszövetek Gyapju Voile-ok,

Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir. Atlas-Satin.

Vásznak. Kész fehérneműek.

Szőnyegek, függönyök,

ágy és asztalterítők,

Szabó Lajos fia cégénél.

Leszállított áruk az egész idény alatt.

Nyomatott a kiadótulajdonos (Vértesi Arnold) Debreczeni Ellenőr könyvnyomdájában.